

Plan wynikowy z religii dla klasy III liceum
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją nadzieją”
zgodnego z programem nauczania nr AZ-3-01/18.

I. Z nadzieją w przyszłość

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
1. Przenikasz i znasz mnie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie transcendencji i immanencji Boga wobec świata. – Kształtowanie postawy zaufania Bożej opatrności. 	Tajemnica pozornej niemocy Boga (A.7).	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje transcendencję i immanencję Boga wobec świata (A.7.2), • wykazuje, że Bóg pozwala ludziom, by popełniali błędy ale zaprasza by czynili dobro. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że Bóg przekracza cały świat, ale jednocześnie jest w nim obecny, • wyjaśnia, dlaczego mimo miłości Boga do ludzi istnieją na świecie zło i wojny. 	<ul style="list-style-type: none"> • powierza Bogu swoje życie.
2. Prawo Pańskie jest doskonałe	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości prawa, które jest wyrazem miłości Boga do człowieka. – Budzenie wdzięczności za dar Bożego prawa. 	Obowiązywalność prawa naturalnego i objawionego (A.26).	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje prawo moralne i łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1), • uzasadnia, że obowiązkiem człowieka jest respektować prawo naturalne i objawione. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że prawo naturalne i objawione jest wyrazem troski Boga o człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • jest przekonany, że prawo naturalne i objawione to wyraz miłości Boga do człowieka (A.26.b), • stara się żyć w stanie łaski.
3. Dziś muszę się zatrzymać w twoim domu	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Bożego zaproszenia człowieka do świętości. – Kształtowanie umiejętności samooceny w obliczu świętości Boga. 	Kryteria oceny moralnej czynów ludzkich (przedmiot, cel, okoliczności) (C.3).	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że czyny ludzkie podlegają ocenie moralnej (C.3.1), • charakteryzuje kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego (C.3.2), • uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3), • wskazuje i opisuje skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych (C.3.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, • uzasadnia konieczność stawiania sobie granic, których nie należy przekraczać, • wyjaśnia, że życie w bliskości Boga pomaga widzieć inną perspektywę swego postępowania. 	<ul style="list-style-type: none"> • jest przekonany o konieczności respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.a), • stara się podejmować czyny moralnie dobre (C.3.b).
4. Kto z was jest bez grzechu	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie osoby Jezusa, który wyzwala z grzechu i daje nadzieję życia w świętości. – Kształtowanie pragnienia życia w stanie łaski uświęcającej. 	Pojęcie grzechu. Teologiczne rozróżnienie grzechów (C.7)	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie grzechu i różnicuje grzechy według przedmiotu i ciężaru (C.7.1), • ocenia postawę faryzeuszy, którzy chcieli ukamienować kobietę. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o spotkaniu kobiety cudzołożnej z Jezusem, • uzasadnia, dlaczego człowiek choć w sumieniu ma możliwość wyboru dobra lub zła, to powinien wybierać dobro. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozwija w sobie postawę wiary i zaufania Bogu (A.7.a), • unika sytuacji do popełnienia grzechu (C.7.b), • dba o życie w łasce uświęcającej, wykazuje się odwagą w reagowaniu na zło (C.7.c).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
5. Grzech przeciw Duchowi Świętemu	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie istoty grzechu przeciwko Duchowi Świętemu oraz możliwości otwarcia się na Bożą miłość. – Kształtowanie postawy zaufania Bogu i wiary w jego miłość. 	Grzech przeciwko Duchowi Świętemu (C.8).	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu (C.8.1), • wskazuje możliwość nawrócenia się jako szansę powrotu do Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Bóg zawsze oczekuje na nawrócenie człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • odczuwa potrzebę pogłębiania nauki Kościoła (C.8.a), • modli się do Ducha Świętego (C.8.b), • jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (C.8.c).

II. Z nadzieją brać odpowiedzialność za własne życie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
6. Co ma wspólnego wolność z odpowiedzialnością	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że Bóg powołał człowieka do prawdziwej wolności. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własne życie duchowe. 	Wolność jako dążenie do prawdy i dobra (C.2).	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2), • podaje przykłady skutków niewłaściwego korzystania z wolności (C.2.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że należy dorastać ucząc się odpowiedzialności, • uzasadnia, że im więcej zdobywa odpowiedzialności tym jest bardziej wolny. 	<ul style="list-style-type: none"> • bierze odpowiedzialność za własne postępowanie (C.2.a), • właściwie korzysta z daru wolności (C.2.c), • unika wszelkich form zniewolenia (C.2.d).
7. Mieć swoje Westerplatte	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie i wyjaśnienie sposobów służących formacji sumienia. – Motywowanie do kształtowania sumienia według Bożego prawa. 	Zasady formacji sumienia (C.5).	<ul style="list-style-type: none"> • podaje pojęcie sumienia zgodnie z KKK (C.5.1), • wymienia rodzaje sumienia (C.5.2), • uzasadnia potrzebę formacji sumienia (C.5.3), • wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (C.5.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że dzięki sumieniu człowiek może odkrywać i zachowywać prawo Boże, • wyjaśnia słowa św. Jana Pawła II „Każdy musi mieć swoje Westerplatte” w kontekście formacji sumienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje wysiłek pracy nad formacją własnego sumienia (C.5.a), • jest przekonany, że w formacji sumienia konieczne jest pogłębianie więzi z Chrystusem (C.5.b).
8. Płacząc, łzami oblewała Jego stopy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli uczuć i emocji w życiu moralnym człowieka. – Kształtowanie postawy rozumnego kierowania własnymi uczuciami. 	Dojrzałość uczuć (C.4).	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje i opisuje dojrzałe uczucia ludzkie (C.4.1), • wyjaśnia, dlaczego uczucia powinny być poddane kontroli rozumu. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o spotkaniu jawnogrzezniczcy z Jezusem, • wyjaśnia, że uczucia są naturalnym składnikiem psychiki ludzkiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • panuje nad własnymi emocjami (C.4.a), • buduje w sobie pozytywny świat uczuć, • uczy się, jak poddawać uczucia kierownictwu woli i rozumu.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
9. Puścić w obieg i zyskać	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości dorosłości i odpowiedzialności z nią związanej. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności przed Bogiem za swój rozwój duchowy. 	Człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże sens dorosłości (A.11).	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia podejmowanie zadań człowieka dorosłego w kluczu odpowiedzi na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1), • uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje przypowieść o talentach, • uzasadnia, że rozwijanie w sobie Bożych talentów daje nadzieję na życie wieczne. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność za dar stworzenia człowieka na obraz i podobieństwo Boże (A.11.a), • szanuje godność własną i innych osób (A.11.b).
10. Projekt na moje życie	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie możliwości realizacji powołania świeckich w różnych wspólnotach. – Kształtowanie postawy otwartości na realizację Bożego planu we własnym życiu. 	Powołanie świeckich (A.22).	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia nazwy różnych wspólnot działających w Kościele angażujących młodzież, • omawia zadania wybranej wspólnoty, • wyjaśnia specyfikę powołania również w kontekście wyboru zawodu i projektowania dorosłego życia (A.22.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o Marii i Marcie w kontekście różnych powołań i zadań, • uzasadnia, że życie może być wspólnym projektem Boga i człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozeznaje swoje miejsce w Kościele i świecie (A.22.b), • podejmuje działania na rzecz wybranej wspólnoty działającej w Kościele.

III. Z nadzieją troszczyć się o innych

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
11. Dwa światy – cywilizacja miłości/śmierci	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie chrześcijańskiej wizji szczęścia. – Motywowanie do poszukiwania właściwych dróg prowadzących do szczęścia, oraz wprowadzania w życie zasad cywilizacji miłości. 	Boskie pochodzenie pragnienia szczęścia. Chrześcijańska wizja szczęścia (C.1).	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia: materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm (C.1.3), • przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), • wskazuje różnice prowadzące do integralności płciowej (C.15.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia słowa Jana Pawła II na temat cywilizacji miłości i cywilizacji śmierci. 	<ul style="list-style-type: none"> • dąży do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją (C.1.b), • odrzuca postawy materialistyczno-konsumpcyjne (C.1.c), • akceptuje i docenia własną płciowość (C.15.a).
12. Szczęśliwi, którzy żyją nadzieją	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie, na czym polega realizowanie w życiu drogi błogosławieństw. – Motywowanie do podejmowania działań w celu rozwoju cnoty nadziei. 	Cnoty boskie (nadzieja) i kardynalne (C.6).	<ul style="list-style-type: none"> • analizuje związki pomiędzy cnotami Boskimi (nadziei) a kardynalnymi (C.6.2), • hierarchizuje cnoty i wskazuje praktyczne możliwości ich nabywania (C.6.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje treść Jezusowego Kazania na górze, • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć żyjąc duchem ośmiu błogosławieństw. 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie rozwija cnotę nadziei w relacjach z Bogiem i ludźmi (C.6.a).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
13. Chrześcijańskie spojrzenie na władzę	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie zasad chrześcijańskiej władzy w społeczeństwie. – Kształtowanie postawy szacunku wobec władzy oraz odpowiedzialności za Ojczyznę. 	Władza w kontekście orędzia Ewangelii (C.13).	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje stosunek Jezusa do władzy (C.13.5), • omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej i przełożonych (C.13.4), • omawia obowiązki chrześcijanina wobec państwa (C.13.6), • wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia teksty biblijne Mt 22,15-21; Rz 13,1-7. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje szacunek wobec rządzących i swoich przełożonych (C.13.c).
14. Wszystko mieli wspólne	<ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnienie nauczania Kościoła na temat dobra wspólnego w społeczeństwie. – Kształtowanie postawy szacunku dobra wspólnego oraz odpowiedzialności za potrzebujących. 	Pojęcie dobra wspólnego (E.12).	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest dobro wspólne (E.12.1), • charakteryzuje naukę społeczną Pana Jezusa (C.16.1), • wyjaśnia, czym jest katolicka nauka społeczna (C.16.2), • definiuje działalność polityczno-społeczną jako dążenie do dobra wspólnego (E.12.2), • wymienia skutki braku poszanowania dobra wspólnego w życiu społecznym (E.12.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Dz 4,32-35, • uzasadnia, że jako chrześcijanin jest zobowiązany do wspólnej troski o dobro innych. 	<ul style="list-style-type: none"> • szanuje i pomnaża dobro wspólne (E.12.a), • troszczy się o dobro wspólne (C.16.f).
15. Do nieba nie idziemy sami	<ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnienie nauczania Kościoła na temat równości, solidarności w społeczeństwie. – Kształtowanie postawy wrażliwości na potrzeby ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji. 	Zasada solidarności i pomocniczości (E.12). Sprawiedliwość i solidarność społeczna (C.16).	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje zasadę pomocniczości i solidarności (E.12.3), • podaje przykłady potrzeb ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej, • wymienia i wyjaśnia sposoby pomocy potrzebującym w różnych sytuacjach. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Dz 2,42-47, • wymienia i wyjaśnia podstawowe zasady życia społecznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje postawę sprawiedliwości i solidarności społecznej (C.16.e), • jest wrażliwy na potrzeby ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej (E.12.b).
16. Sprawiedliwie nie znaczy po równo	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie zasad koniecznych do prawidłowego funkcjonowania społeczeństwa. – Kształtowanie umiejętności oceny mechanizmów powstawania nierówności społecznej oraz dyskryminacji. 	Sprawiedliwość i solidarność społeczna (C.16)	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia i wskazuje, jakie niebezpieczeństwa niesie szowinizm, ksenofobia, antysemityzm, rasizm, kosmopolityzm (E.7.5), • uzasadnia, dlaczego szacunek należy się każdej osobie ludzkiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego sprawiedliwie nie znaczy po równo, • podaje przykłady łamania podstawowych zasad życia społecznego, • uzasadnia, błędność stwierdzenia, że każdy ma prawo do wszystkiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje szacunek innym w społeczeństwie.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
17. Zaginał, a odnalazł się	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie nowego oblicza miłosierdzia i sposobów jego realizacji we współczesnym świecie. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jego miłosierdzie oraz motywowania do okazywania miłosierdzia innym. 	<p>Miłosierdzie przymiot i dar Boga (A.25).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: „miłosierdzie” i „wyobraźnia miłosierdzia” (A.25.1), • interpretuje przypowieść o synu marnotrawnym (A.25.3), • wyjaśnia relację między miłosierdziem a sprawiedliwością Boga (A.25.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady realizacji czynów miłosierdzia w swoim środowisku, w które może się włączyć. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża Bogu wdzięczność za dar miłosierdzia (A.25.a), • okazuje wdzięczność Bogu za otrzymane dobra (D.6.a).
18. Twarz miłosierdzia	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie życia i działalności świadków miłosierdzia. – Motywowanie do praktykowania miłosierdzia w codziennych relacjach z ludźmi. 	<p>Odpowiedź człowieka na Boże Miłosierdzie (A.25).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady osób oraz świętych kierujących się miłością (C.15.3), • wyjaśnia, dlaczego Bóg oczekuje od nas okazywania miłosierdzia innym. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje słowa św. Pawła z 2 Kor 9,6-11, • opowiada o działalności Róży Czackiej na rzecz niewidomych, • podaje przykłady osób okazujących miłosierdzie. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się praktykować miłosierdzie w codziennych relacjach z ludźmi (A.25.c).
19. Ogrzejcie się i najedzcie do syta	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie potrzeby poszukiwania nowych sposobów pomocy ludziom potrzebującym. – Kształtowanie umiejętności diagnozowania problemów współczesnego świata. 	<p>Odpowiedź człowieka na Boże Miłosierdzie (A.25).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia największe problemy współczesnego świata, • wymienia środowiska, w których ludzie najbardziej potrzebują pomocy innych. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego wiara w Boga domaga się czynienia dobra wobec potrzebujących, • podaje przykłady organizacji charytatywnych działających wspólnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega środowiska i pojedyncze osoby potrzebujące pomocy, • angażuje się w działalność organizacji charytatywnych (A.25.d).
20. Pomagaj nam nieustannie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wstawienniczej roli Maryi do swego Syna Jezusa. – Kształtowanie postawy ufności wobec Maryi Orędowniczki i Pośredniczki łask. 	<p>Maryja jako Orędowniczka i Pośredniczka łask (D.7).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postać Maryi Służebnicy Pańskiej jako wzoru modlitwy chrześcijańskiej (D.7.1), • wyjaśnia znaczenie tytułów Maryi dotyczących Jej wstawienniczej roli (D.7.2), • wyjaśnia dogmat maryjny o Dziewictwie Maryi (A.14.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia wybrane wezwania Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. 	<ul style="list-style-type: none"> • z ufnością modli się do Boga przez wstawiennictwo Maryi (D.7.a).

IV. Z nadzieją poznawać Kościół

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
21. Wybrał nas przed założeniem świata	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat boskiego pochodzenia Kościoła. – Kształtowanie umiejętności budowania relacji z Bogiem Ojcem. 	Kościół zrodzony w sercu Ojca. Misterium Kościoła (A.20).	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje, czym jest Kościół (A.20.1), • charakteryzuje poszczególne etapy przygotowania i istnienia Kościoła (zapowiedziany, przygotowany, ustanowiony, ukazany i wypełniony) (A.20.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Ef 1,4-5.10, • uzasadnia, że celem istnienia Kościoła jest prowadzenie ludzi do relacji z Bogiem (zbawienia), • wyjaśnia, na czym polega zjednoczenie w Chrystusie. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie postawę wdzięczności Bogu za Kościół (A.20.a).
22. On jest Głową Kościoła	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Chrystusa, który jest obecny w Kościele – Motywowanie do poszukiwania swego miejsca i zadań w Kościele. 	Jezus Chrystus obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele (A.18).	<ul style="list-style-type: none"> • poprawnie wyjaśnia znaczenie wstąpienia Jezusa do nieba i Jego jednoczesne pozostanie ze swoim Kościołem (A.18.1), • wyjaśnia, dlaczego ochrzczeni powinni wydawać owoce zjednoczenia z Chrystusem, • wyjaśnia symbolikę ciała jako obrazu wspólnoty Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że każdy ochrzczony ma swoje miejsce w Kościele, • wyjaśnia, na czym polega trwanie w Chrystusie, • podaje przykłady misji ludzi w Kościele na przestrzeni czasów. 	<ul style="list-style-type: none"> • budzi w sobie postawę wdzięczności za obecność Jezusa w Kościele (A.18.a), • poszukuje zadań, które ma do spełnienia we wspólnocie Kościoła.
23. Duch Święty doprowadzi was do całej prawdy	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie Ducha Świętego działającego w Kościele oraz w życiu człowieka. – Kształtowanie postawy otwartości na współpracę z Duchem Świętym. 	Obecność i działanie Ducha Świętego w historii zbawienia i w Kościele (A.19).	<ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje w tekstach biblijnych, w historii Kościoła i znakach czasu działanie Ducha Świętego (A.19.2), • uzasadnia, że Duch Święty pomaga w odkrywaniu prawdy o Kościele i o sobie, • wyjaśnia, że Kościół jest po to, by prowadzić ludzi do zbawienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny J 16,5-15, • wyjaśnia, dlaczego konieczna jest współpraca z Duchem Świętym by zrozumieć pomysł Pana Boga na Kościół. 	<ul style="list-style-type: none"> • umacnia się w przekonaniu o wiarygodności Boga, który spełnia swoje obietnice (A.19.b), • współpracuje z darami Ducha Świętego (A.19.c).
24. Ja jestem dobrym pasterzem	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie cech ludu Bożego. – Motywowanie do włączenia się w misję kapłańską, prorocką i królewską. 	Cechy Ludu Bożego (A.21).	<ul style="list-style-type: none"> • wylicza i omawia cechy Ludu Bożego (kapłański, prorocki i królewski) (A.21.1), • wyjaśnia, na czym polega misja kapłańska, prorocka i królewska (głoszenie słowa Bożego, liturgia i służba). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o Dobrym Pasterzu, • podaje przykłady włączenia się w misję Kościoła, • wyjaśnia, że włączenie do owczarni Chrystusa jest „kapitałem”, który otrzymał na chrzcie, a który należy rozwijać. 	<ul style="list-style-type: none"> • włącza się w realizację kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Kościoła (A.21.a), • umacnia swoją tożsamość jako członek Ludu Bożego (A.21.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
25. Na tej opoce zbuduję Kościół mój	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z widzialną rzeczywistością Kościoła: zadaniami papieża i hierarchią Kościoła. – Kształtowanie postawy szacunku wobec Kościoła hierarchicznego. 	Odpowiedzialność papieża, biskupów, prezbiterów (A.22).	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia specyfikę zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2), • wyjaśnia, czym jest sukcesja. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o wyborze Piotra na fundament Kościoła, • uzasadnia potrzebę hierarchii w Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje postawę szacunku dla osób pełniących urzędy i funkcje w Kościele (A.22.c).
26. Ten, który przynosi owoc obfity	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z widzialną rzeczywistością Kościoła: zadaniami świeckich i osób konsekrowanych. – Motywowanie do włączenia się w działalność Kościoła w diecezji i parafii. 	Odpowiedzialność świeckich i osób konsekrowanych w Kościele (A.22). Wprowadzenie w rzeczywistość Kościoła powszechnego i partykularnego (E.8).	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia zadania świeckich w Kościele, • przedstawia najważniejsze fakty z historii i życia swojej diecezji i parafii (E.8.5), • podaje przykłady zaangażowania się ludzi świeckich w Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o winnym krzewie, • wyjaśnia, dlaczego ochrzczeni powinni wydawać plon swojej wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • włącza się w akcje ewangelizacyjne, apostołskie i charytatywne (E.8.e).
27. Każdy ma charyzmat od Boga	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie charyzmatów jako daru w Kościele i dla Kościoła. – Motywowanie do odkrywania własnych charyzmatów i służenia nimi innym. 	Charyzmat w Kościele i dla Kościoła (E.10).	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na związek między charyzmatem i urzędem w Kościele (E.10.2). • podaje przykłady charyzmatów, które służą wspólnocie Kościoła, • uzasadnia, dlaczego należy rozwijać swój charyzmat. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega charyzmat, • wyjaśnia, dlaczego charyzmaty służą w Kościele i podlegają Kościołowi, • opowiada o charyzmatach o. Pio i jego postawie wobec zaleceń przełożonych. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozwija posiadane zdolności i dary Ducha Świętego w służbie innym (E.10.b).
28. Matko Kościoła módl się za nami	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli Maryi w Kościele i dziele zbawienia świata. – Kształtowanie postawy pobożności maryjnej. 	Maryja w Bożym zamyśle zbawienia świata i człowieka (A.14). Maryja zjednoczona ze swoim Synem; Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny (A.23).	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada historię Maryi i wyjaśnia Jej rolę w życiu Kościoła, świata i chrześcijanina (A.14.1), • omawia dogmat maryjny o Bożym macierzyństwie i Wniebowzięciu NMP (A.14.2), • definiuje macierzyńską rolę Maryi wobec Kościoła i każdego wierzącego (A.23.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady pobożności maryjnej w swoim środowisku, • interpretuje obraz Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie pobożność maryjną oraz matczyną relację z Matką Bożą (A.14.a), • pogłębia swoją więź z Matką Bożą (B.10.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
29. Aby pobożne żyć na tym świecie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości przykazań kościelnych dla wspólnoty Kościoła. – Motywowania do pobożnego życia. 	Przykazania kościelne (A.27).	<ul style="list-style-type: none"> • wylicza i omawia przykazania kościelne (A.27.1), • uzasadnia wartość przykazań kościelnych dla wspólnoty (A.27.2), • podaje przykłady wypełniania poszczególnych przykazań w swoim życiu, • uzasadnia potrzebę zachowywania przykazań kościelnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że przykazania kościelne są „niezbędnikiem” dla każdego katolika, • wykazuje, kiedy wypełnianie przykazań kościelnych łączy się z prawdziwą z pobożnością. 	<ul style="list-style-type: none"> • wypełnia przykazania kościelne (A.27.a).

V. Z nadzieją celebrować liturgię

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
30. Nadzieja zakorzeniona w liturgii	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie istoty wiary zakorzenionej w liturgii i sakramentach. – Kształtowanie postawy gotowości rozwijania wiary przez udział w liturgii. 	<p>Celebransi liturgii Kościoła. Sposób celebracji liturgii Kościoła (B.2).</p> <p>Czas celebracji liturgii Kościoła. Miejsce celebracji liturgii Kościoła (B.2).</p> <p>Tradycje liturgiczne (obrządków) (B.2).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, kto, jak, kiedy i gdzie celebrować liturgię (B.2.1), • uzasadnia, że celem liturgii jest oddanie chwały Bogu i uświęcenie człowieka, • wymienia obecnie używane w Kościele tradycje liturgiczne (B.2.2), • charakteryzuje poszczególne obrządków (B.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny (Ap 21,6) oraz tekst z liturgii paschalnej (podczas kreślenia krzyża na świecy paschalnej), • wyjaśnia, że liturgia odbywa się <i>in persona Christi</i>, • wymienia lokalne tradycje liturgiczne. 	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega w liturgii Kościoła drogę do przybliżania się ku Panu Bogu i pomocy w osiągnięciu doskonałości (B.2.a), • okazuje szacunek wobec innych tradycji liturgicznych (obrządków) (B.2.b).
31. Zostań z nami Panie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Jezusa Chrystusa, który w Eucharystii chce dawać ludziom nadzieję. – Kształtowanie postawy otwartości na zaproszenie Chrystusa do udziału w Eucharystii. 	<p>Eucharystia zaproszeniem do osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem (B.4).</p> <p>Eucharystia jako źródło miłości chrześcijańskiej (B.4).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że podczas Eucharystii Jezus wyjaśnia nam Pisma i łamie dla nas chleb, • wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o uczniach w Emaus, • wyjaśnia, na czym polega nadzieja chrześcijańska, • wyjaśnia tekst piątej modlitwy eucharystycznej. 	<ul style="list-style-type: none"> • docenia wartość systematycznego udziału w niedzielnej i świątecznej Eucharystii (B.4.c).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
32. Błogosławieni przez Boga Ojca	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie istoty, rodzajów i charakterystycznych cech sakramentaliów. – Motywowanie do pogłębiania wiary przez korzystanie z sakramentaliów. 	Istota i charakterystyczne cechy sakramentaliów. Rodzaje sakramentaliów (B.8). Formy pobożności wiernych i religijności ludowej (B.8).	<ul style="list-style-type: none"> • omawia istotę sakramentaliów i wymienia ich cechy charakterystyczne (B.8.1), • wymienia formy pobożności ludowej (B.8.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że celem sakramentaliów jest wzrost w wierze, • podaje przykłady sakramentaliów w swojej rodzinie i środowisku. 	<ul style="list-style-type: none"> • jest przekonany o wartości sakramentaliów dla życia chrześcijańskiego (B.8.a), • okazuje szacunek wobec sakramentaliów (B.8.b).
33. Celebrować rok liturgiczny z nadzieją	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat układu roku liturgicznego. – Motywowanie do zaangażowania się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym. 	Układ roku liturgicznego (B.3).	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najważniejsze uroczystości i święta kościelne (B.3.2), • wyjaśnia, że święci wspomniani w roku liturgicznym zakorzenieni w Chrystusie żyli nadzieją zbawienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega gradacja wspomnień, świąt i uroczystości, • wyjaśnia, że rok liturgiczny przeżywamy w oparciu o życie Jezusa Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.3.a).
34. „Ojcze nasz”	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Modlitwy Pańskiej jako wzoru modlitwy chrześcijańskiej. – Kształtowanie umiejętności interpretacji wezwań modlitwy Ojcze nasz. 	Wzór modlitwy chrześcijańskiej. Treść Modlitwy Pańskiej (D.14).	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje okoliczności przekazania Modlitwy Pańskiej i omawia jej treść (D.14.1), • omawia strukturę Modlitwy Pańskiej i jej siedem prośb (D.14.3), • wyjaśnia, że Modlitwa Pańska jest najdoskonalszą z modlitw i na jej przykładzie wskazuje cechy modlitwy chrześcijańskiej (D.14.2), • ukazuje związek Modlitwy Pańskiej z jednością Ludu Bożego (D.14.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia znaczenie Modlitwy Pańskiej (w pierwszych wspólnotach, w sakramentach wtajemniczenia) (D.14.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem odmawia Modlitwę Pańską jako tę, której nauczył Jezus Chrystus (D.14.a), • przez wspólne odmawianie Modlitwy Pańskiej jednoczy się ze wspólnotą Kościoła (D.14.b), • swoje codzienne życie uzgadnia z treścią Modlitwy Pańskiej (D.14.c).
35. Zaczynajcie chwalić Pannę Świętą	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie postaci Maryi na podstawie Godzinek o Niepokalanym Poczęciu. – Kształtowanie postawy miłości do Maryi i motywowanie do naśladowania Ją w drodze do nieba. 	Maryja w liturgii i w pobożności ludowej. Maryja w polskiej tradycji katolickiej (B.10).	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada historię Maryi i wyjaśnia Jej rolę w życiu Kościoła, świata i chrześcijanina (A.14.1), • omawia dogmat maryjny: Niepokalane Poczęcie (A.14.2), • omawia sposoby obecności Maryi w pobożności ludowej i polskiej tradycji katolickiej (B.10.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, wybrane wezwania „Godzinek o Niepokalanym Poczęciu”, • wykazuje, że „Godzinki” i cudowny medalik przypominają o Niepokalanym Poczęciu Maryi i oddają Jej cześć. 	<ul style="list-style-type: none"> • dąży do świętości, kształtuje w sobie postawę miłości do Maryi i naśladowuje Ją w drodze do nieba (A.23.b), • pielęgnuje tradycje związane z pobożnością maryjną (B.10.a), • modli się do Matki Bożej (B.10.c).

VI. Z nadzieją zachowywać przykazania

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
36. Szanuj rodziców i przełożonych.	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie praw i obowiązków chrześcijanina wynikających z czwartego przykazania Dekalogu. – Kształtowanie postawy szacunku wobec rodziców, opiekunów i ojczyzny. – Motywowanie do podejmowania odpowiedzialności za rodzinę. 	IV przykazanie Boże i jego konsekwencje: obowiązki chrześcijanina wobec rodziców, przełożonych i państwa (C.13).	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: miłość, wdzięczność i szacunek w kontekście IV przykazania (C.13.1), • wymienia obowiązki rodziców względem dzieci i dzieci względem rodziców, a także rodziny wobec społeczeństwa, • uzasadnia konieczność szacunku wobec rodziców i opiekunów. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia istotę obowiązku troszczenia się o ojczyznę, • ukazuje wypełnianie obowiązków względem rodziny i ojczyzny w perspektywie królestwa Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje szacunek wobec rodziców i opiekunów, • podejmuje obowiązki wobec ojczyzny.
37. Szanuj życie od poczęcia do naturalnej śmierci	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie praw i obowiązków wynikających z piątego przykazania Dekalogu. – Kształtowanie postawy szacunku wobec ludzkiego życia oraz motywowanie do troski o zdrowie i życie własne oraz innych. 	V przykazanie Boże i jego konsekwencje: poszanowanie godności i życia człowieka, grzechy przeciwko życiu (C.14).	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Bóg jest Panem życia (C.14.1), • wymienia i omawia wykroczenia przeciwko V przykazaniu: zabójstwo zamierzone, aborcja, eutanazja, samobójstwo (C.14.10), • wylicza zagrożenia życia i przypadki uprawnionej obrony (C.14.6), • przedstawia i uzasadnia naukę Kościoła na temat <i>in vitro</i> (C.14.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady zaangażowania w obronę życia (C.14.7). 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje troskę o zdrowie i życie własne oraz innych (C.14.a), • broni zagrożonego życia (C.14.b), • kształtuje pozytywne relacje z bliźnimi (C.14.e).
38. Błogosławieni czystego serca	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wymagań wynikających z szóstego i dziewiątego przykazania Dekalogu. – Motywowanie do zachowania czystości w myślach, mowie i uczynkach. 	VI i IX Przykazanie Boże: powołanie do czystości, wykroczenia przeciwko małżeństwu, homoseksualizm jako problem moralny (C.15).	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje, na czym polega czystość i jej wartość przed małżeństwem i w małżeństwie (C.15.8), • wyjaśnia, jak troszczyć się o czystość w miłości (C.15.9), • opisuje grzechy przeciw VI i IX przykazaniu: nierząd, prostytutka, gwałt, pornografia erotomania) (C.15.12), • podaje przykłady pracy nad czystością serca (C.15.10). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że czystość jest darem prowadzącym do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • troszczy się o czystość serca (C.15.b), • inspiruje innych do zachowania czystości (C.15.d), • urzeczywistnia w swoim życiu postawę czystości (C.15.e), • podejmuje walkę z postawami zagrażającymi szczęściu (C.15.g).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
39. Szanuj własność prywatną i wspólną	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wymagań wynikających z siódmego i dziesiątego przykazania Dekalogu. – Rozwijanie umiejętności samooceny w świetle siódmego i dziesiątego przykazania. 	Wpływ ustroju społeczno-politycznego na życie człowieka (C.16).	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia rodzaje własności (C.16.4), • przedstawia reguły postępowania wobec cudzej własności – także intelektualnej (C.16.5), • wyjaśnia, na czym polega sprawiedliwość i solidarność społeczna (C.16.6), • wymienia czyny, które są kradzieżą: materialną i intelektualną (C.16.12). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia sposoby właściwego korzystania z dóbr ziemskich, wskazując na granice uprawnionej autonomii rzeczywistości ziemskich (C.16.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • przyjmuje postawę odpowiedzialności za świat stworzony, siebie i drugiego człowieka (C.16.a), • dziękuje Bogu za to, co posiada, • szanuje własność wspólną i prywatną (C.16.b).
40. Żyj w prawdzie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wymagań wynikających z ósmego przykazania Dekalogu. – Kształtowanie postawy prawdomówności i odpowiedzialności za słowo. 	VIII Przykazanie Boże: życie w prawdzie, wykroczenia przeciw VIII przykazaniu (C.17).	<ul style="list-style-type: none"> • podaje definicje prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1), • streszcza naukę Jezusa na temat przysięgania (C.17.2), • przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • rozróżnia interpretację VIII przykazania w Starym Testamencie od interpretacji w Nowym Testamencie (C.17.3), • ocenia treści informacji w środkach przekazu w kontekście VIII przykazania (C.17.8). 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje postawę prawdomówności (C.17.a) • przejawia postawę odpowiedzialności za słowo (C.17.b), • weryfikuje treści otrzymywanych informacji (C.17.d), • odrzuca zachowania niszczące prawdę (C.17.e), • dochowuje powierzonych tajemnic (C.17.f).

VII. Z nadzieją zmieniać oblicze ziemi

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
41. Oświecenie i rewolucji francuska	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie faktów historycznych zmieniających bieg wydarzeń jako szansy rozwoju Kościoła. – Rozwijanie umiejętności oceniania faktów historycznych i ich znaczenia dla Kościoła. 	Kościół wobec wyzwania oświecenia i rewolucji francuskiej (E.4). Wyższość prawa Bożego nad prawem stanowionym (C.13).	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: sekularyzacja, laicyzacja (E.4.2), • opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej (E.4.3), • określa wyzwania społeczne w Europie XIX wieku i udzieloną na nie odpowiedź Kościoła (E.4.4), • uzasadnia wyższość prawa Bożego nad stanowionym (C.13.7). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje intelektualne podstawy oświecenia, • wyjaśnia, że rewolucja francuska zwalczała religię i Kościół, • charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła (E.2.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • troszczy się o wzrost swojej wiary (E.4.a), • pogłębia swoją wiedzę o Kościele (E.4.b), • zajmuje stanowisko w ocenie kart z dziejów Kościoła (E.4.c).
42. Sobór Watykański I.	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie konieczności przewodnictwa papieskiego (Magisterium Kościoła) dla zachowania depozytu i jedności wiary. – Motywowanie do posłuszeństwa Kościołowi w sprawach wiary. 	I Sobór Watykański (E.5).	<ul style="list-style-type: none"> • określa wyzwania społeczne w Europie XIX wieku i udzieloną na nie odpowiedź Kościoła (E.4.4), • przedstawia rozwój nauczania Kościoła podczas I Soboru Watykańskiego (E.5.1), • wyjaśnia istotę dogmatu o nieomyślności papieża. 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie: sobór, • podaje główne przesłanie konstytucji „Filius Dei”, • uzasadnia potrzebę mocnego autorytetu papieża. 	<ul style="list-style-type: none"> • uwzględnia naukę soboru w swoim życiu (E.5.c), • modli się w intencji Kościoła na całym świecie (E.5.a).
43. Katolicka nauka społeczna	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie głównych tez katolickiej nauki społecznej. – Motywowanie do spojrzenia na rzeczywistość w oparciu o nauczanie społeczne papieża. 	Narodziny katolickiej nauki społecznej (E.4). Walka z głodem na świecie (C.16).	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia tytuły najważniejszych encyklik społecznych, • omawia nauczanie wybranych papieży na temat problemów społecznych, • wyjaśnia pojęcia: masoneria (E.4.2), • objaśnia sposoby walki z zagrożeniami globalizacji (C.16.11). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że powstanie katolickiej nauki społecznej odpowiedzią Kościoła na współczesne problemy społeczne (odpowiedź na rozwój liberalizmu i komunizmu), • wskazuje zagrożenia ze strony masonerii (na podst. encykliki „Humanum genus”). 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje działania na rzecz ochrony godności człowieka.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
44. Kościół wobec polskiej sprawy narodowej	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie postaci historycznych, które kształtowały życie Kościoła w okresie niewoli narodowej. – Rozwijanie umiejętności oceniania udziału polskiego Kościoła w tym okresie. 	Najważniejsze fakty i postaci z historii Kościoła w Polsce w okresie niewoli narodowej (E.7). Świadectwa życia w prawdzie: znani ludzie i święci (C.17).	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie wojna sprawiedliwa, przeciwstawiając je określeniu wojna przewencyjna (C.14.9), • opisuje związek Kościoła z życiem narodu polskiego w okresie niewoli (E.7.1), • wyjaśnia rolę Kościoła w wojnie polsko-bolszewickiej 1920 (ks. Ignacy Skorupka), • prezentuje postaci i zaangażowanie polskich świętych i błogosławionych (E.7.2) – św. Rafał Kalinowski. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia stanowisko papieża Grzegorza XVI wobec powstania listopadowego, • podaje przykłady zaangażowania polskiego duchowieństwa w powstaniu styczniowym (ks. Stanisław Brzóska), • podaje i omawia przykłady represji na Polakach za udział w powstaniach. 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem odnosi się do Kościoła w Polsce (E.6.a; E.7.a).
45. Działalność społeczna Kościoła polskiego	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie działalności Kościoła w Polsce wobec ubogich oraz potrzeby zaangażowania się chrześcijan w sprawy społeczne. – Kształtowanie postawy wrażliwości wobec ubogich. 	Wkład Kościoła w Polsce w rozwój opieki społecznej (E.6). Troska o potrzebujących, uchodźców (C.16). Współczesne życie zakonne (E.5).	<ul style="list-style-type: none"> • omawia wysiłki Kościoła w Polsce na rzecz opieki nad biednymi (E.6.4), • uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10), • omawia działalność zakonów i ich rolę (E.5.2) – Michalicy, • przedstawia działalność Akcji Katolickiej i Sodalitacji Mariańskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia działalność księży społeczników na terenie Wielkopolski w XIX w., • podaje przykłady działalności społecznej bł. B. Markiewicza oraz Honorata Koźmińskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w pomoc biednym, uchodźcom i potrzebującym (C.16.c).
46. Wkład Kościoła w rozwój szkolnictwa w Polsce	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli Kościoła w Polsce w rozwój nauki, szkolnictwa i wychowania. – Kształtowanie postawy szacunku wobec działalności Kościoła na rzecz nauki w Polsce. 	Wkład Kościoła w Polsce w rozwój nauki, szkolnictwa, wychowania (E.6). Współczesne życie zakonne (E.5).	<ul style="list-style-type: none"> • omawia wysiłki na rzecz rozwoju nauki i szkolnictwa oraz wychowania (E.6.4) w czasach zborów, • opowiada o roli Kościoła polskiego w nauczaniu podczas zaborów, • omawia działalność zakonów i ich rolę (E.5.2) – salezianie w Polsce. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia założenia i rolę Komisji Edukacji Narodowej, • omawia działalność szkół katolickich okresu międzywojennego (m.in. KUL), • podaje przykłady działalności salezjanów w Polsce. 	<ul style="list-style-type: none"> • docenia możliwość swobodnego zdobywania wiedzy.
47. Kościół polski w okresie II wojny światowej	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że podczas II wojny światowej Kościół stawał w obronie narodu polskiego i dzielił jego los. – Kształtowanie postaw szacunku wobec wartości męczeństwa za wiarę i 	Najważniejsze fakty i postaci z historii Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7) II wojna światowa.	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego, • charakteryzuje postawę papieża Piusa XII wobec nazizmu, • wymienia wybranych kanonizowanych i beatyfikowanych męczenników okresu II wojny światowej, • omawia znaczenie pokoju jako wartości w 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje działalność duchowieństwa broniącego ludność polską przed wyniszczeniem (kard. Sapięcha i Hlond), • charakteryzuje działalność Witolda Pileckiego w trosce o wolną Polskę, 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w budowanie i poszanowanie pokoju, modli się o pokój (C.14.d), • z szacunkiem odnosi się do idei walki o polskość,

	Ojczyznę.		życiu człowieka i społeczeństwa (C.14.8)	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę męczeństwa św. Kolbe. 	<ul style="list-style-type: none"> • docenia wartość ofiary z życia w obronie kraju.
48. O zachowanie polskiego katolicyzmu	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wpływu Kościoła na bieg wydarzeń w Polsce w okresie komunizmu. – Motywowanie do podjęcia działań na rzecz wolności religijnej w Polsce. 	Najważniejsze fakty i postaci z historii Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7) czasy komunizmu. Świadectwa życia w prawdzie: znani ludzie i święci (C.17).	<ul style="list-style-type: none"> • przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7.6) – prześladowanie Kościoła polskiego w czasach komunizmu, • prezentuje postaci i zaangażowanie polskich błogosławionych (E.7.2) – bł. Stefan Kardynał Wyszyński, • omawia rolę prymasa S. Wyszyńskiego w zachowaniu polskiego katolicyzmu. 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje, jakie były relacje państwo-Kościół w okresie komunizmu, • opowiada o przebiegu i znaczeniu obchodów milenium, • wyjaśnia wybrany fragment Aktu oddania Polski w macierzyńską niewolę Maryi. 	<ul style="list-style-type: none"> • prosi Maryję o wstawiennictwo za Polskę, • podejmuje działania na rzecz zachowania wolności religijnej w Polsce.
49. Sobór Watykański II wobec wyzwań świata powojennego	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie nauczania Soboru Watykańskiego II. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła. 	Nauczanie II Soboru Watykańskiego (E.5).	<ul style="list-style-type: none"> • podaje datę obrad Soboru Watykańskiego II, • przedstawia rozwój nauczania Kościoła podczas II Soboru Watykańskiego (E.5.1), • omawia wysiłki Kościoła na rzecz jedności chrześcijan i wolności religijnej (E.6.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia rodzaje dokumentów Soboru Watykańskiego II, • omawia naturę i posłannictwo Kościoła ukazane w dokumentach soborowych, • wyjaśnia tytuł konstytucji „Lumen gentium” i omawia jej treść. 	<ul style="list-style-type: none"> • utożsamia się ze wspólnotą Kościoła, do której sam należy, • prezentuje postawę szacunku i odpowiedzialności za Kościół.
50. Nauczanie papieży posoborowych	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie posoborowego nauczania papieskiego. – Przedstawienie postaci, które kształtowały nowe oblicze Kościoła. – Kształtowanie postawy współodpowiedzialności za Kościół. 	Posoborowe nauczanie papieskie (E.5).	<ul style="list-style-type: none"> • przytacza najważniejsze fakty z życia i działalności posoborowych papieży i streszcza ich nauczanie (E.5.3) – Jan Paweł II, Benedykt XVI, Franciszek, • wymienia najważniejsze wydarzenia podczas pontyfikatów posoborowych papieży. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia przesłanie Wielkiego Jubileuszu 2000, • opowiada o roli Katechizmu Kościoła katolickiego ogłoszonego w 1992 r., • podaje główne założenia Roku Wiary w 2012 r., • wyjaśnia ideę Nadzwyczajnego Roku Miłosierdzia w 2015 r. 	<ul style="list-style-type: none"> • coraz pełniej poznaje nauczanie Kościoła.
51. Zryw wolnościowy w Polsce - 1980	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie działalności Kościoła w Polsce w okresie powstawania Solidarności. – Kształtowanie postawy szacunku wobec tego, co polskie. 	Świadectwa życia w prawdzie (C.17). Najważniejsze fakty i postaci z historii Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7) czas Solidarności.	<ul style="list-style-type: none"> • przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7.6), • prezentuje postaci polskich błogosławionych (E.7.2) – bł. ks. Jerzy, • podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4), • wyjaśnia pojęcie: konkordat (E.4.2) sekularyzacja, laicyzacja. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o upadku komunizmu w Polsce, • wskazuje znaczenie osiągnięć historycznej Solidarności dla Europy Zachodniej, • omawia cele i założenia konkordatu między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską w 1993 r. 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem traktuje dzieło Solidarności.

VIII. Z nadzieją świętować

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
52. „Ani oko nie widziało”. Uroczystość Wszystkich Świętych	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie rozumienia roli Maryi oraz innych świętych i błogosławionych w życiu Kościoła i narodu polskiego. – Wdrażanie do przeżywania uroczystości Wszystkich Świętych w kontekście świadectwa chrześcijańskiego. 	Cześć świętych w roku liturgicznym (B.11).	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega niebo, • uzasadnia, że święci uczą, jak osiągnąć świętość, • omawia trzy rzeczywistości Kościoła (wędrujący, cierpiący, tryumfujący), • uzasadnia, że w Kościele następuje wymiana duchowych darów, • podaje formy pomocy cierpiącym w czyściecu. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia duchowe sposoby świętowania uroczystości Wszystkich Świętych, • krytycznie ocenia komercjalizację uroczystości Wszystkich Świętych i dnia zadusznego oraz wpływy obcych tradycji. 	<ul style="list-style-type: none"> • daje świadectwo wiary w życie pozagrobowe.
53. Pan sam da wam znak. Adwent	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości o Adwencie, który przypomina zapowiedzi o przyjściu Jezusa na świat i powtórny przyjściu na końcu czasów. – Wdrażanie do przeżywania Adwentu w kontekście świadectwa chrześcijańskiego. 	Bóg stał się człowiekiem (A.13).	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1) • wyjaśnia, że Stary Testament wypełnia się w Nowym, • omawia biblijne zapowiedzi końca świata. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia istotę oczekiwania na przyjście Jezusa na końcu świata (w kontekście Apokalipsy), • wyjaśnia znaczenie określenie „koniec świata” dla Żydów w czasach Jezusa oraz współcześnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • praktykuje każdy rodzaj modlitwy (D.11.c).
54. Mizerna cicha, stajenka licha	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiadomości na temat Wcielenia Syna Bożego. – Motywowanie do owocnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia. 	Bóg stał się człowiekiem. Jezus prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek (A.13). Najważniejsze wydarzenia publicznej działalności Jezusa i ich znaczenie: narodzenie Jezusa. (A.15).	<ul style="list-style-type: none"> • omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), • wyjaśnia, że Jezus przyszedł na świat jako prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, • wskazuje i omawia tradycje (wpływy) związane z Bożym Narodzeniem w sztuce i kulturze, • podaje propozycje religijnego przeżywania świąt. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa, • wymienia tytuły Jezusa występujące w tekście biblijnym i je wyjaśnia, • opowiada, w jaki sposób współczesny świat „świętuje” narodzenie Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje się do owocnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia (A.15.a), • z szacunkiem wypowiada tytuły Jezusa i używa ich w osobistej modlitwie (A.13.a), • docenia wartość pobożności ludowej (B.8.c).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
55. „Gdzie jest nowonarodzony Król?”	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że świat pogański przychodzi do Jezusa. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za dzieła misyjne w Kościele. 	Świadczenie chrześcijańskiego życia warunkiem głoszenia Ewangelii (F.1).	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że mędrcy wędrowali w nadziei spotkania wyjątkowego króla, • uzasadnia potrzebę zaangażowania chrześcijanina w dzieło misyjne (F.1.4.). 	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje, że mędrcy zadali sobie trud by odkrywać „coś więcej” niż inni ludzie, • uzasadnia, że głoszenie Jezusa w czasach współczesnych obejmuje nie tylko pogan lecz również tych, którzy pogubili się w swoim życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje zainteresowanie misyjną działalnością Kościoła (F.1.c), • włącza się w pomoc duchową lub materialną na rzecz misji (F.1.c).
56. Nawróćcie się całym sercem	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie męki i śmierci Jezusa oraz ich rozumienie w świetle wiary. – Kształtowanie postawy wdzięczności za zbawczą Mękę i Śmierć Jezusa. 	Męka i śmierć Jezusa oraz ich rozumienie w świetle wiary (A.16).	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia, omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1), • wyjaśnia, że czas Wielkiego Postu jest szansą, by na nowo poukładać sobie życie, • uzasadnia wartość oczyszczenia z grzechów w sakramencie pokuty i pojednania. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie słowa „rekolekcje” (zbierać powtórnie), • uzasadnia wartość rekolekcji jako czasu rewizji własnego życia, • podaje przykłady internetowych rekolekcji jako uzupełnienie (dodatek) obecności na Mszy Świętej rekolekcyjnej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność za zbawczą Mękę i Śmierć Jezusa (A.16.a), • jest przekonany o wartości udziału w nabożeństwie drogi krzyżowej i Gorzkich Żali (A.16.b).
57. Pierwszy dzień tygodnia. Niedziela wielkanocna	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat sensu i znaczenia zmartwychwstania Chrystusa. – Kształtowanie postawy rozwijania nadziei chrześcijańskiej. 	Wydarzenie zmartwychwstania. Sens i znaczenie zmartwychwstania (A.17).	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17), • wyjaśnia, dlaczego niedziela nazwana została pierwszym dniem tygodnia. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty biblijne o zmartwychwstaniu, • wyjaśnia różnice między wskrzeszeniem a zmartwychwstaniem. 	<ul style="list-style-type: none"> • żyje nadzieją zmartwychwstania i życia wiecznego z Bogiem.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
58. Miłosierdzie dla nas i całego świata	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wielkości Bożego miłosierdzia wobec człowieka. – Kształtowanie postawy zaufania Bożemu miłosierdziu. 	Epifanie Zmartwychwstałego (A.17).	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2), • wyjaśnia, na czym polega głoszenie miłosierdzia, • uzasadnia, że Jezus objawia się dając ludziom szansę spotkania z Nim i otrzymania Jego miłosierdzia, • omawia treść Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, • omawia historię ustanowienia Niedzieli miłosierdzia. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega teologia miłosierdzia, • charakteryzuje postawę Tomasza oraz postawę Jezusa wobec niego, • łączy fakt, że zmartwychwstały Jezus przyszedł do apostołów z wizerunkiem Jezusa na obrazie „Jezu, ufam Tobie”, • omawia rolę sanktuarium w Łagiewnikach w głoszeniu Bożego Miłosierdzia. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się być wytrwałym w modlitwie (D.11.c).
59. Tyś wielką chlubą naszego narodu	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli Maryi w polskiej tradycji katolickiej. – Kształtowanie postawy pobożności maryjnej. 	Maryja w liturgii i w pobożności ludowej. Maryja w polskiej tradycji katolickiej (B.10). Formy pobożności wiernych i religijności ludowej (B.8).	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najważniejsze uroczystości i święta maryjne (B.10.2) 3 maja Królowej Polski, • wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogą przekazu tradycji (B.8.3), • wymienia nazwy ludowe świąt maryjnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia historię nadania tytułu Matce Bożej Królowej Polski, • wyjaśnia znaczenie tradycji majówek w kościołach i przy kapliczkach, • opowiada o objawieniach Matki Bożej w Gietrzwałdzie. 	<ul style="list-style-type: none"> • włącza się w obchody uroczystości i świąt ku czci Maryi (B.10.b), • modli się do Matki Bożej (B.10.c), • pogłębia swoją więź z Matką Bożą (B.10.d), • docenia wartość pobożności ludowej (B.8.c).
60. Owoce, których pragnie każdy człowiek	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie obowiązku dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa. – Motywowanie do współpracy z owocami Ducha Świętego i ich rozwoju. 	Świadectwo chrześcijańskiego życia warunkiem głoszenia Ewangelii (F.1)	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), • uzasadnia konieczność współpracy z Duchem Świętym w życiu wiarą i świadczenia o niej. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o życiu wiarą i dawaniu świadectwa wiary przez Carlo Acutisa, • podaje przykłady dawania świadectwa wiary o Jezusie za pomocą nowoczesnych narzędzi przekazu. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozwija w swoim życiu owoce Ducha Świętego.